

mùa xuân và những người đã chết

*khi cánh bướm chuyển mình trên màu xanh cỏ dại
khi mùa xuân ngân ngai búp tay em và những đầu lâu
những khúc xương biến cải
những tha ma người cho buồn tôi ngủ
quên không về gọi lại tên tôi.*

niệm khúc 1

*sao mẹ lại bỏ con trên những mùa xuân
tóc con cuống rạ
con thiếu hai chóp vú và những bàn tay và sữa
những tia nhìn ve vuốt tuổi non con
thể xác mẹ gầy mòn trong mùa xuân
lại rụng dần sợi tóc
trong âm thanh giọng nói vợ dần hơi
trong đón đầu còn mỗi nụ cười
mẹ vẫn đẹp như nửa đời xuân sắc
để mai sau lúc lớn khôn con những ngậm ngùi
khi cánh bướm chuốt màu xanh cỏ dại
trăm nỗi buồn mới nhện vách giăng giăng*

niệm khúc 2

chị tiếp bàn tay mẹ

chấp mùa xuân bé bỏng nuôi em

*em gọi tên chị bằng tên mẹ bằng tình thương
trong trống vắng ung vàng*

và những mùa xuân những ngọn đèn dầu

chị vừa khóc vừa may áo mới cho em không túi bạn bè

*chị ơi chị tiếp bàn tay mẹ lấy xuân mình vun xới tóc
mãng em*

*hăm hai tuổi chị quên thời con gái lúc bấy giờ
cuối thu em khóc bên mộ chị*

kỷ niệm buồn còn trọn nụ cười xưa

*chị đã ngủ muôn đời không trở dậy em cũng sầu
đeo đẳng kiếp mồ cô*

đêm nay khi trời tan nhan sắc

câm nín gục đầu

thể xác chọt vào sâu thung lũng

em nghẹn ngào trao trả chị mùa xuân.

niệm khúc 3

tao gọi tên chúng mày khi mùa xuân đã buột bàn tay

hiện hình gầy guộc

những thằng người

chung nhau điều thuốc

ăn bánh mì làm kịch đóng vai vua

*kết cấu bơ phờ đêm hậu trường thổn thức và khói
và cà phê và mắt lũng thâm quầng*

*tao gọi chúng mày tên ngọt tình nhân làm chứng tích
cuộc đời đời khổ*

những phái-lung-minh-quang

những lan-thanh-hoàng-quy-bích thủy

môi đã vỡ tình cho quên một thuở

*yêu chúng mình một nửa rồi đi như mùa xuân đến quá
tình cờ*

và qua không hẹn lại

ôi những quang những phái

những mùa xuân đã buột vòng tay.

niệm khúc 4

*tôi về đây, tôi về đây tiếng còi tàu em đã thấy hay chưa
vào Huế tối màu mưa tôi rét lạnh xin bàn tay em đón
mà tay em cũng đã lạnh tê rồi
tôi cắn chặt đường môi cho khỏi khóc
khi biết còn đâu nữa em xinh xinh cười nụ
đón chờ tôi là đã hết những chiều đông
ba phố đã tàn rồi lãng tãm dấu chân em
và trường thành cỏ biếc vẫn nằm im
tôi bước đến mà nghe đầy lạc lõng
nghe đơn côi đê nặng trĩu linh hồn
mai sớm tôi lên mộ
em chắc mừng thấy lại gã tình nhân
và cỏ sườn non ngự
bướm chắc nhiều nũng nịu với màu xuân. ■*